

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Трачука Юрія Миколайовича щодо офіційного тлумачення положень пунктів 2, 3 частини першої статті 23 Кодексу законів про працю України

м. Київ
17 грудня 2013 року
№ 69-у/2013

Справа № 2-70/2013

Конституційний Суд України у складі суддів:

Овчаренка В'ячеслава Андрійовича – головуючого, доповідача,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Колоса Михайла Івановича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Маркуш Марії Андріївни,
Пасенюка Олександра Михайловича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Трачука Юрія Миколайовича щодо офіційного тлумачення положень пунктів 2, 3

частини першої статті 23 Кодексу законів про працю України (далі – Кодекс).

Заслухавши суддю-доповідача Овчаренка В.А. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Трачук Ю.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень пунктів 2, 3 частини першої статті 23 Кодексу в аспекті питання, чи потрібно сторонам у разі укладання трудового договору на визначений строк або на час виконання певної роботи обов'язково вказувати чіткий строк, на який або до якого укладено такий договір, або конкретну роботу, з виконанням якої сторони пов'язують закінчення строку дії трудового договору.

Необхідність в офіційному тлумаченні вказаних положень Кодексу автор клопотання обґрунтовує неоднозначним, на його думку, їх застосуванням судами загальної юрисдикції, оскільки за аналогічних обставин в одному випадку трудовий договір було визнано таким, що укладений на невизначений строк, а в іншому – строковим. Неоднозначне застосування вказаних положень, як вважає суб'єкт права на конституційне звернення, порушує його конституційні права на працю та захист від незаконного звільнення.

До конституційного звернення Трачук Ю.М. долучив копії рішення Рівненського міського суду Рівненської області від 6 грудня 2012 року, ухвали апеляційного суду Рівненської області від 28 лютого 2013 року, ухвали Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і

кримінальних справ від 25 березня 2013 року у справі, у якій він був стороною, а також копії рішення Малиновського районного суду міста Одеси від 10 липня 2012 року і наказу Державного агентства України з інвестицій та розвитку „Про утворення державної бюджетної установи „Рівненський регіональний центр інвестицій та розвитку“ від 27 липня 2010 року № 11.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Другою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 28 листопада 2013 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному зверненні має зазначатися обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Порушуючи питання про надання офіційного тлумачення зазначених положень Кодексу, автор клопотання не наводить фактів неоднозначного їх застосування. Під час прийняття судами рішень застосовувались різні правові норми: в одному випадку – положення пункту 3 частини першої статті 23 Кодексу, в іншому – положення пункту 1 частини першої цієї статті.

Положення пункту 2 частини першої статті 23 Кодексу у долучених до конституційного звернення копіях судових рішень взагалі не згадується.

Під неоднозначним застосуванням положень Конституції України або законів України слід розуміти різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично значимих обставин (Ухвала Конституційного Суду України від 12 травня 2010 року № 31-у/2010).

Отже, за відсутності рішень, із яких вбачалося б неоднозначне застосування судами вказаних положень Кодексу, конституційне провадження не може бути відкрите у зв'язку з невідповідністю конституційного звернення вимогам статей 42, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Трачука Юрія Миколайовича щодо офіційного тлумачення положень пунктів 2, 3 частини першої статті 23 Кодексу законів про працю України на підставі пункту 2 статті 45

Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ